

DIA DEL DOMUND

El diumenge 20 d'octubre celebrem el dia del Domund, una jornada en la qual no hauria de faltar en les nostres parròquies i comunitats un record i una oració pels missioners que, en resposta a la crida del Senyor, han deixat la seua terra per a anunciar l'Evangelí i ser portadors del seu missatge de Salvació en molts llocs del nostre món que encara no coneixen a Crist. En la majoria dels casos són, a més, llocs en els quals es viuen situacions de pobresa, i en els quals, a més de l'anunci de l'Evangelí, es treballa per a dignificar la vida dels més necessitats. Per això, a més d'este record orant, vos convida a ser solidaris amb ells aportant el vostre donatiu en favor de les Obres Missionals Pontificies, que és l'organisme del qual el Sant Pare se servix per a ajudar a les esglésies més necessitades dels territoris de missió.

El lema de la jornada d'enguany s'inspira en la indicació que el rei fa als seus criats en la paràbola del banquet de bodes, després que els primers convidats no volgueren participar en la festa: "Aneu i convideu a tots al banquet" (Mt 22, 9). La vocació missionera no té el seu origen en una iniciativa pròpia, sinó que és resposta a un mandat. Qui deixa la seua terra per a anunciar a uns altres l'Evangelí és un enviat. En tot cristià hauria d'haver un esperit missioner, perquè tots els batejats estem cridats a ser portadors de l'Evangelí allí on estiguem. Per això, encara que hui recordem als cristians que s'entreguen de ple a la missió, no hem d'oblidar que este mandat ha de ressonar en el cor de tota l'Església. La nostra oració i la nostra generositat són expressió que este mandat del Senyor ens interpel·la de veritat.

La missió es viu com una invitació. No es tracta d'imposar la fe ni tampoc la visió de les realitats humanes que naix d'ella. L'Evangelí únicament pot ser anunciat evangèlicament, seguint l'estil de Crist, amb tendresa, caritat i proximitat. Qui és enviat pel Senyor no pot inventar-se el contingut del missatge i, a més, ha de fer-ho de la mateixa manera que el que envia, i això per una raó fonamental: els missioners han de ser signe i presència del mateix Crist en els llocs als quals són enviats, i no sols propagandistes d'unes idees o persones que únicament busquen un món millor. Només faran present a Crist si actuen com Ell.

Els destinataris de la missió són tots. Crist no va entregar la seua vida per a salvar a l'Església, sinó en favor de tots els homes. L'Església és l'instrument volgut per Ell perquè eixa salvació arribe a tots. No podem excloure a ningú de la salvació: esta és per a tots i, d'un mode especial, per als últims, els allunyats i els exclosos. Els cristians no decidim sobre la salvació de les persones; vivim amb el mateix desig de Crist: que tots se salven i arriben al coneixement de la veritat.

La humanitat és convidada a un banquet de bodes, al banquet de la fraternitat, que es realitzarà en plenitud quan ens reunim amb el Senyor en la glòria que ell ha guanyat per a nosaltres, i que s'anticipa en l'Eucaristia.

Que esta jornada faça créixer en tota l'Església un esperit missioner.

*Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València